

# Jerzy Romanow, Zbigniew Lissak, Wiesław Piszczalowski

---

## Bardo, woj. wałbrzyskie

---

Informator Archeologiczny : badania 19, 117

---

1985

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej [bazhum.muzhp.pl](http://bazhum.muzhp.pl), gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

BABORÓWKO, gm. Szamotuły  
woj. poznańskie  
Stanowisko 1c

Konserwator Zabytków Archeologicznych  
Museum Archeologiczne  
w Poznaniu

Badania prowadziła mgr Hanna Pawlczyk przy udziale mgr Danuty Butki. Finansował WKZ w Poznaniu. Pierwszy sezon badań. Osada wczesnośredniowieczna.

Stanowisko oddalone jest ok. 50 m na południe od stacji kolejowej w Baborówku. Usytuowane na płaskim, czystym wyniesieniu ciągnącym się kilkasetmetrowym pasem na osi SE-NW, tworzące rodzaj wyspy otoczonej podmokłym terenem.

W czerwcu 1985 r. przeprowadzono badania ratownicze. W związku z ciągłą eksploatacją piasku wykopy zlokalizowano na krawędzi plaśnicy. Łącznie przebadano obszar 100 m<sup>2</sup> /założono 4 wykopy po 25 m<sup>2</sup>/. Pod darnią /warstwa Ia/ wystąpiły dwie warstwy naturalne: Ib - ciemnobrunatna próchnica o miąższości ok. 30 cm. II - cielec w postaci jasnotłoczkiego piasku. Zarejestrowano obecność 9 obiektów, w tym dwie duże jamy osadnicze. Zarysowały się one już w warstwie próchnicy i wkopane były w cielec. Materiał mobilny pozwala datować te obiekty na fazę B wczesnego średniowiecza. Poza obiektami w warstwie I występował materiał zawierający oprócz ceramiki wczesnośredniowiecznej również materiał kultury intyckiej.

Materiał źródłowy znajduje się w Muzeum Archeologicznym w Poznaniu.

Badania winny być kontynuowane.

BARDO  
woj. wałbrzyskie

PP Pracownie Konserwacji Zabytków  
Pracownia Archeologiczno-Konserwatorska  
Oddział we Wrocławiu

Badania prowadzi zespół: dr Jerzy Romanow /kierownik/ mgr Zbigniew Lissak, mgr Wiesław Piszczalowski. Finansował WKZ w Wałbrzychu. Czwarty sezon badań. Wczesnośredniowieczne grodzisko kasztelańskie.

Badania kontynuowano w wykopach: IV na arach 98, 100 i 102, 103 i VII na arze 164.

W wykopie IV wyeksplorowano 18 obiektów. Wypełnisko obiektów stanowiła szara i czarna próchnica, polepa z licznymi fragmentami ceramiki oraz kości zwierzęce. Obiekty zagłębione były w warstwę piasku, która na arach 102, 103 nie stanowiła calca. Warstwa ta o miąższości 40 cm zawierała wyroby krzemienne ze środkowej epoki kamienia. Eksploatacja do calca została doprowadzona w wykopie tym na arach 98, 100.

W wykopie VII eksplorowano nawarstwienia kulturowe zawierające fragmenty ceramiki, kości zwierzęce oraz wyroby metalowe.

Na koronie wału został założony wykop VIII w celu rozpoznania sytuacji stratygraficznej wału. Prace badawcze nie zostały zakończone w wykopie VII i VIII.

Badania będą kontynuowane.

BĘDKOWICE, gm. Sobótka  
woj. wrocławskie

Wojewódzki Ośrodek  
Archeologiczno-Konserwatorski  
we Wrocławiu

Badania prowadziła mgr Halina Siedzik-Kamińska. Finansował WOAK we Wrocławiu. Drugi sezon badań. Krąg kamienny. Wczesne średniowiecze, średniowiecze, okres nowożytny.

Obiekt znajduje się w odległości 0,02 km na północny zachód od grodziska tuż przy strumieniu spływającym ze zbocza góry Ślęzy. Krąg o kształcie owalnym, wydłużony jest po linii północ-południe, zbudowany jest z głazów gabbro. Od zachodu układ kamieni jest zwarty, dobrze czytelny, zaś od wschodu zarys kręgu wyznaczają pojedyncze głazy leżące w odległości 0,5-1-1,5 m od siebie. Prawie po środku kręgu znajduje się głaz z zagłębieniem w płaszczyźnie. Wymiary kręgu wynoszą ok. 10 x 20 m. Na terenie objętym kręgiem we wnętrzu znajduje się obniżenie, w obrębie którego gromadzi się woda. Wyeksplorowaliśmy tam liczne skorupy naczyń glinianych, kości zwierzęce zaś w obrębie układu kamieni wyznaczających krąg, liczne rozmyte węgle drzewne oraz grudki polepy.

Na terenie przyległym do kręgu zalegało ok. 2/3 odkrytych tutaj naczyni glinianych, w zakresie techniki wykonania analogicznych do ceramiki odkrytej na grodzisku /faza starsza/ oraz na kirkuszach. Na zewnątrz przy zachodniej granicy kręgu odkryto także paciorek ceramiczny z guzkami zdobity biały i niebieskim asykliwem, nie mający analogii na terenie Polski. Szczególną uwagę zwraca stratygrafia nawarstwień